
Pohřbívání

---

*Pocta Václavu Klausovi - politická korektnost
je jí tedy zcela cizí
aneb
Alespoň jediný pohřeb Václava Klause, kterého
jsem se dožil
aneb
Vlastně jen dvakrát větší pohřeb Václava
Havla*

Roman Sikora

Autor si dovoluje upozornit, že jakákoli shoda jmen či podobnost s konkrétními osobami je čistě náhodná.

Hra byla napsána za finanční podpory Českého literárního fondu.

Poděkování za motivaci a podnětné nápady pak patří Jiřímu Honzírkoví, Tomáši Tožičkovi, Jakubu Patočkovi, Liboru Vodičkovi a mé drahé ženě Tereze. To aby bylo jasno, že autor prostě není všechno.

Svatováclavský chorál

Svatý Václave, vévodo české země,
kníže náš, pros za nás Boha,
svatého Ducha!
Kriste eleison.

Ty jsi dědic české země,
rozpomeň se na své plémě,
nedej zahynouti
nám ni budoucím
svatý Václave!
Kriste eleison... Atd.

(V průběhu chorálu jsou promítány sekvence ze smutečního průvodu doprovázejícího ostatky Václava Havla na Pražský hrad. Jen se tam jméno Václava Havla nesmí nikde objevit.)

MODERÁTOR: Requiem v Chrámu svatého Víta v Praze v pravé poledne dnes vyvrcholí státní smutek k uctění památky prezidenta Václava Klause. Na poslední rozloučení s ním míří do Prahy významní hosté z celého světa. Česká televize zahajuje mimořádné vysílání. Vítejte na jedničce a zpravodajské čtyřadvacítce.

Prostý lid bude moci smuteční obřad sledovat na velkoplošných obrazovkách na druhém nádvoří Pražského hradu a na Hradčanském náměstí, kde vstupné činí pouhých 599 korun. Hrad bude přístupný z Prašného mostu a z Hradčanského náměstí. Na třetí nádvoří, kde je svatovítská katedrála, stejně tak jako první část starých zámeckých schodů budou vpuštěni jen význační hosté a majitelé vstupenek do katedrály. Na první a druhé hradní nádvoří se ale prostí občané budou moci dostat za pouhých 999 korun. Hradčanské náměstí bude stejně jako ve středu rozděleno na dvě části, mezi kterými tentokrát bude možné přecházet a bude přístupné z Kanovnické a Nerudovy ulice. I tady je už od středy další velkoplošná obrazovka, kterou bude možné sledovat za pouhých 299 korun.

Podle ministerstva zahraničí přicestuje, podobně jako tomu bylo u nedávného pohřbu Václava Havla, na padesát delegací. Hlavní organizátor pohřbu a sponzor dnešního vysílání České televize, společnost Státní pohřeb s.r.o., ovšem tvrdí, že delegací přicestuje až celá stovka. Mezi nimi třicet prezidentů, oproti pouhým patnácti, kteří dorazili na pohřeb Václava Havla.

Místo přímo v katedrále, a tedy na slavnostní obřad s významnými smutečními hosty si bylo možné během předcházejícího týdne zakoupit v síti Ticketpro za cenu od 80 000 do 250 000 korun. Společnost Home Credit za tím účelem veřejnosti nabídla bonusový úvěrový balíček s důstojným názvem Národní hrdost.

Česká televize a společnost Státní pohřeb s.r.o. vás bude, milí diváci, provázet celým smutečním dnem. Kromě dalších přímých vstupů z literárního maratónu čtení významných osobností z díla Václava Klause a přímého přenosu ze Státního pohřbu Václava Klause, který právě sledujete, vám přineseme další pietní vzpomínkové pořady a přímé přenosy. Hned po skončení obřadu v Chrámu svatého Víta, Václava a Vojtěcha, zhruba ve 14:30 budete mít možnost sledovat dokument Igora Chauna Léčba Klausem. Po něm bude následovat debata odborníků o významu osobnosti Václava Klause pro světové dějiny s názvem Proč by Václav Klaus odmítl Nobelovu cenu. Dalším bodem programu bude v 17 hodin premiéra životopisného filmu Juraje Jakubiska První zprava a v 19 hodin přepojíme do pražské Lucerny, kde v rámci galavečera Sbohem, pane profesore vzdají prezidentu Václavu Klausovi hold největší osobnosti českého umění. Například Lucie Bílá, kapela Folimanka Blues, trumpetista Miroslav Hloucal a mnoho dalších. Slavnostní večer na České televizi trochu netypicky zakončí světoznámý kouzelník a iluzionista David Copperfield, pro něhož byl, jak sám říká, Václav Klaus celoživotní inspirací. Copperfield proslul zejména fenomenálními čísly, v rámci nichž nechal zmizet rozmanité předměty, obyčejnou propiskou počínaje a zaoceánskou flotilou konče.

REKLAMA

(Všemožné záběry Václava Klause.)

HLAS: Byl první zprava. Byl předním světovým ekonomem. Reformátorem. Obráncem svobody. Důvodem k národní hrdosti. Souborné dílo Václava Klause je nyní možné v knižním velkoobchodu společnosti Státní pohřeb s.r.o. objednat za bezkonkurenční cenu. Kamiónek vám ho dodáme za pouhých 27699 korun. Václav Klaus do každé české rodiny!

MODERÁTOR: A nyní už přepojujeme do Nerudovy ulice, kde jsou očekávány zástupy veřejnosti přicházející se naposledy poklonit největšímu českému prezidentovi, Václavu Klausovi. Příchod občanů sleduje se svým přenosovým batohem, který zprostředkovává vysílání z míst, kam se přenosové vozy nedostanou, Mirek Najbrt. Mírku?

MIREK NAJBRT: Dobrý den z místa, kudy by se za chvíli měly valit zástupy občanů na pohřeb prezidenta Václava Klause. Ale jak tady za mnou vidíte, i když obřad začíná zhruba za půldruhé hodiny, Nerudova ulice je zatím zcela vymetená. V této chvíli zde panuje, dalo by se říci, běžný provoz. Ten pravý nával se ale teprve čeká. A teď mi tady ještě nepříjemně chytá zpětnou vazbu tohle naslouchátko. Takže z Nerudovy ulice asi zatím tolik. Pro Českou televizi Mirek Najbrt.

- MODERÁTOR: Děkuji, Mirku. A já už mám tu čest přivítat ve studiu našeho prvního hosta, kterým není nikdo jiný než poradce prezidenta Václava Klause, předseda správní rady společnosti Státní pohřeb s.r.o. a také dlouholetý přítel pana prezidenta, můžu-li to tak říci...
- JAKL: Můžete.
- MODERÁTOR: ...pan Ladislav Jakl. Dobrý den.
- JAKL: Dobrý den.
- MODERÁTOR: Provázel jste pana prezidenta Václava Klause na jeho profesní dráze řadu let. Od roku...
- JAKL: Od roku 1997.
- MODERÁTOR: Ano, od roku 1997, od takzvaného sarajevského atentátu, kdy se od Občanské demokratické strany, jejímž byl Václav Klaus předsedou, odstěpila řada významných členů.
- JAKL: Tak významných... Jistě, zastávali, bohužel, v té době významné posty ve vládě i v ODS, ale hovořit o nich jako o významných, to mi přijde jako poněkud, poněkud přehnané.
- MODERÁTOR: Ale tehdy, jestli si dobře vzpomínám se proti Václavu Klausovi přece jen vzbouřili přední představitelé ODS. Jan Ruml, Ivan Pilip, Josef Zieleniec...
- JAKL: No ano. Ale kde ti lidi dneska vůbec jsou, že? Zieleniec, Ruml, Pilip. Jejich politické projekty zkrachovaly. Ruml se například úplně zbláznil a zezelenal. Zieleniec s takzvanými Evropskými demokraty definitivně ztroskotal a Pilip, ten je dneska se svým podnikáním v konkursu. Já opravdu nechápu, pane redaktore, proč se bavíme o těchto obskurních osobnostech. Jsme tady přece kvůli něčemu úplně jinému a myslím, že byste si toho měl být vědom.
- MODERÁTOR: Ano, samozřejmě. Chtěl jsem.... Chtěl jsem jenom upozornit na jisté...
- JAKL: Ano, já to chápu. Ale neupozorňujte.
- MODERÁTOR: Jaký byl vlastně prezident Václav Klaus člověk?
- JAKL: Tak vidíte, že to jde. Vrátil bych se ale k vaší předchozí otázce. Jak moc mě zasáhla smrt Václava Klause.
- MODERÁTOR: Ano, jak moc vás zasáhl odchod Václava Klause?
- JAKL: Přestože bylo všem jasné, že prezident nemládne, přišla pro mě ta zpráva opravdu jako blesk z čistého nebe. My všichni z jeho týmu jsme tím byli hluboce zasaženi a musím říct, že nám bude pan prezident... a samozřejmě určitě nejen nám, ale celé této zemi, celému národu bude pan prezident velice, velice chybět. Jeho odchodem tady vznikla, dalo by se říci, obrovská díra, obrovský deficit, protože česká

společnost a politický život nemá a nejspíš ještě dlouho mít nebude tak významnou a celistvou osobnost, jakou byl právě Václav Klaus. A neměl ji, a to musím zdůraznit, neměl ji, neměl ani před ním.

MODERÁTOR: *A... (Snaží se ho přerušit, ale je sám přerušen Jaklovým důrazným pohledem a zakašláním.)*

JAKL: Václav Klaus byl na české poměry, a nemohli mu to upřít ani ti co ho vůbec nepochopili, člověkem neobyčejně vzdělaným, sečtělým a inteligentním. Často nás, jeho poradce, naprosto zaskakovalo, co všechno zná a co všechno četl. Od klasických světových románů až třeba po informační brožurky obecního úřadu v Čimelicích. Často nám taky zajímavé knižní tituly sám doporučoval. Váže se k tomu i docela hodně pěkných, až úsměvných historek, ze kterých, jak bych to řekl, aby to nevyznělo hloupě, ze kterých přímo sálá jeho... jeho hluboké lidství.

MODERÁTOR: A prozradíte nám nějakou?

JAKL: Tak třeba když jsme probírali, jak co nejvíc oddálit podpis té příšerné Lisabonské smlouvy, přišla nějak řeč na Dostojevského, na tu jeho strašně tlustou knihu... Na... *(Vzpomíná.)*

MODERÁTOR: Běsi? Zločin a trest?

JAKL: Ne, ne. Bylo to vážně hrozně tlusté.

MODERÁTOR: Vojna a mír?

JAKL: Bratři Karamazovi. Ano. A ukázalo se, že to nikdo z nás nečetl. Samozřejmě až na pana prezidenta. Všem nám přátelsky vyčinił a dal za úkol si to přečíst. Myslel to samozřejmě tak trochu žertem. To on tak žertoval. Občas. Všichni jsme si to tedy přečetli a on se zas jednou, úplně zničehonic, žertem samozřejmě, zeptal, jestli už to máme přečtené. My jsme samozřejmě řekli, že ano...

MODERÁTOR: A pan prezident?

JAKL: A pan prezident dále žertoval a zeptal se, jak dlouho nám to trvalo. Popravdě jsem řekl, že týden. Weiglovi to trvalo dva týdny a Hájek musel přiznat, že to má ještě pořád rozečtené. A tehdy se Václav Klaus usmál a řekl, že on to přečetl za dva dny. A v originále. Úplně jsme oněměli, oněměli úžasem.

MODERÁTOR: Tak to je opravdu pěkná, úsměvná historka. A my nyní přepojíme opět do terénu, konkrétně na Mezinárodní letiště Václava Havla *(Jakl vrtí hlavou)* v pražské Ruzyni, kde už by nám v této chvíli měla přistávat první letadla s významnými hosty smutečního obřadu na počest prezidenta Václava Klause.

REKLAMA

MUŽ: Tak co jsem si to zase naplánoval? Nové auto. No, snad později. Nový mobil. Taky musí počkat. Opravit pračku. Počká. Sebrané spisy Václava Klause. To mě opravdu mrzí, ale nedá se nic dělat. Návštěva státního pohřbu s celou rodinou. *(Zachrastí penězi v peněžence.)* Strašně bych rád, ale...

HLAS: Už žádné ale! Společnost Home Credit vám peníze hravě obstará. A za téměř nulový třicetiprocentní úrok. Home Credit: půjčka zadarmo.

(Opět ve studiu.)

MODERÁTOR: A nyní již přepojujeme na Mezinárodní letiště Vác... *(Jakl si významně odkašle.)* ...na letiště v Ruzyni, kde přilet významných hostů monitoruje Stanislav Hofman. Stanislave? Jak to na letišti v této chvíli vypadá? Vidím, že tam panuje stejně slunečné počasí jako zde na Kavčích horách.

STANISLAV: Ano, to je pravda. I tady v Ruzyni je jasno a žádné výraznější změny počasí se podle předpovědí meteorologů nečekají. Zatím ovšem žádné letadlo s delegací nepřistálo. Podle oficiálních informací hlavního organizátora akce, společnosti Státní pohřeb s.r.o., může za drobné zpoždění nepříznivé počasí, které zde na ruzyňském letišti panuje. Některá letadla s delegacemi ovšem už nad Ruzyní jsou, zatím jim ale nezbyvá než kroužit a čekat, zda se přece jen počasí neumoudří. Ode mě z Ruzyně tedy zatím tolik.

(Přepojuje se opět do studia. Vidíme Jakla, jak omotává kabel mikrofonu kolem jeho vysílače a obratnou, povědomou technikou si ho již v průběhu Redaktorovy promluvy vsune do kapsy.)

MODERÁTOR: Děkuji, Stanislave. Tolik z... ruzyňského letiště Stanislav Hofman. Sledujete vysílání České televize ze smuteční tržny za Václava Klause a se mnou ve studiu je stále Ladislav Jakl. Pane Jakle, jak vy se díváte na problémy, které při příletu oficiálních hostů způsobuje nepřízeň počasí na letišti v Ruzyni?

JAKL: Tak je to samozřejmě nepříjemné. Ale s počasím se moc dělat nedá. V dobách, kdy se poroučelo větru dešti už naštěstí nežijeme, že? A tak nezbyvá...

MODERÁTOR: Promiňte, že vám do toho vstupuju, pane Jakle, ale dostávám pokyny z režie, že vám přestal fungovat mikrofon.

JAKL: Opravdu? Ale já nemám žádný mikrofon.

MODERÁTOR: Ale ještě před chvílí jste ho přece měl. Jinak by vás televizní diváci vůbec neslyšeli.

JAKL: Ne, to se opravdu pletete, pane redaktore. Já se zásadně ohrazuji a prohlašuji, že jsem tady ve studiu žádný mikrofon ani tu malou černou krabičku na opasku neměl. A že mi ji dneska nikdo při příchodu nedal.

(*Pauza.*)

MODERÁTOR: Než se tedy drobné technické problémy ve studiu vyřeší, přepojujeme do Knihovny Václava Klause, kde už sedmým dnem probíhá literární maratón čtení kompletního díla Václava Klause, jehož se účastní dlouhá řada významných osobností české kultury a politiky. Průběh události pro vás sleduje Táňa Chvaletická. Táňo, blíží se už sedmidenní maratón do finále?

JAKL (*mumlá v pozadí předchozí promluvy*): To je opravdu nehoráznost obviňovat mě z toho, že jsem tady měl mikrofon. Nebo že jsem ho dokonce ukradl...

TÁŇA: (*Za Táňou je vidět osobu, která při čtení z děl Václava Klause opravdu tvrdě usnula. Vedle Táni stojí připraven k rozhovoru Roman Joch.*) Tak oproti původním plánům, aby literární maratón skončil ještě před započítím hlavního smutečního obřadu, jsou organizátoři v nevelkém skluzu. Stále ovšem doufají, že se čtení podaří včas dokončit. Za mnou jistě vidíte bývalého náměstka ministra školství Ladislava Bátoru, který právě čte z prezidentových Zápisků z cest. Jak je ale zřejmé, čtenáři jsou už značně vyčerpaní. Literární štafety se totiž nezúčastnilo zdaleka tolik osobností, kolik se očekávalo. (*Joch si všimne, že Bátora spí a jde ho vzbudit. Ten zase začne číst.*) Proto si čtenáři museli své úseky prodloužit a pan Bátoru čte už desátou hodinu.

BÁTORA (*v pozadí*): Třetí den naší cesty po Turecku začíná setkáním s primátorem Mersinu na radnici města, ale hned potom odjíždíme do Adany, která je pátým největším městem v zemi s téměř 2 miliony obyvatel. Počasí je krásné, slunečné (na mé oči až příliš) a je teplo, přes den 16°C. I Adana je po tisíciletí pevným bodem na cestě Evropa–Přední Asie, dnes je to ale velmi nové město. Nejprve mám přednášku s následnou diskusí se studenty na Çukurova Üniversitesi. Přednáška je v angličtině a při její přípravě jsem tvrdošíjně psal anglicky Çukur University. Bylo mi však vysvětleno, že ji nezaložil nějaký pan Çukur, ale že „Çukur“ znamená v turečtině „potopený“ nebo „propadlý“ a že „ova“ znamená planina. Ne náhodou je tato „potopená planina“ střediskem tureckého zemědělství a na něm založeného potravinářského, textilního a kožedělného průmyslu. Je úžasné vidět na jedné straně moře, na druhé zasněžené hory. To všechno je v subtropické provincii Adana současně k vidění.

Moje přednáška se pokoušela diskutovat Evropskou unii v dnešní době, resp. Turecko a EU. Naplněná aula – mezi publikem bylo i sedm českých studentů, kteří tam právě studují – velmi pozorně poslouchala. Po přednášce následovala živá debata, která porozumění

mým argumentům naznačovala. Pro Turecko je to velké téma...
(*Nutno číst jen tak dlouho, dokud neskončí následující dialog.*)

- TÁŇA: A mám tady vedle sebe poradce pana premiéra pro lidská práva a člena správní rady společnosti Státní pohřeb s.r.o., pana Romana Jocha. Dobrý den.
- JOCH: Dobrý den. Chtěl bych ale hned říci, že chvilková indispozice pana Bátoru není způsobena nedostatkem čtenářů. Těch se sešlo k tomuto projevu úcty panu prezidentovi opravdu nečekané množství. Byla spíš zapříčiněna tím, že dílo Václava Klause je tak rozsáhlé, tak rozsáhlé, že není snadné ten rozsah práce a hloubku myšlenek prezentovat, aniž by to na čtenáři zanechalo nějaké stopy. V tomto bych se nebál výkony čtenářů připodobnit k výkonům vrcholových sportovců. A je dobře známo, že pan prezident byl po celý život zapáleným sportovcem.
- TÁŇA: A jak to tedy, pane Jochu, vypadá? Stihne se dílo Václava Klause dočíst do začátku obřadu?
- JOCH: Já stále doufám, že ano. Snažíme se finišovat. (*Bátora v pozadí zase usnul.*)
- TÁŇA: Zaslechla jsem v kuloárech, že pana Bátoru měl už před deseti hodinami vystřídat Milan Knížák, ale že se zatím nedostavil.
- JOCH: To máte zcela zkreslené informace. Dovolíte? (*Sebere jí mikrofon a odstrčí ji.*) Děkuji vám za rozhovor. Z Knihovny Václava Klause pro Českou televizi Roman Joch.

REKLAMA

(*Řidič túruje motor. Jeho řev přechází do řvaní velké kočkovité šelmy. Kola se protočí, auto mizí v dálce.*)

- HLAS: Škoda Klaus. Šelma silnic. Luxusní vůz se spotřebou neuvěřitelných 20 litrů na sto kilometrů. Škoda Klaus – proti všem limitům. Škoda Klaus – Simply Clever.

- MODERÁTOR: A opět vás zdravíme ze studia, kde v přímém přenosu sledujete smuteční obřad za prezidenta Václava...

JAKL (*důrazně ho přeruší*): Jsem rád, pane redaktore, že jste se na to zeptal. Ano, dnešní nevýkony vašich redaktorů v terénu považuji za vrchol neprofesionality. A nejen v terénu, ale i ten váš. Jsem tím zcela pobouřen a znechucen. Dnešní den si vaše vysílání pronajala naše společnost, tedy Státní pohřeb s.r.o., a myslím si, že byste měli projevit alespoň základní míru vděčnosti.

MODERÁTOR: Ano... Ano... samozřejmě. Omlouvám se...

JAKL: Vaše dnešní nezpravodajství, a to se na mě nezlobte, je téměř hyenismem. Je učebnicovým příkladem mediokracie, která vyráběla proti panu prezidentovi štvavé kampaně už za jeho života. Já opravdu, opravdu nechápu, proč nevysíláte o tom, kolik tisíců lidí doprovázelo rakev s ostatky Václava Klause ve smutečním průvodu. Kolik významných hostů už na pohřeb dorazilo. Jak si můžete vůbec dovolit opomenout, že dělo, na kterém byla rakev vezena, bylo dvakrát větší, než dělo, na kterém nedávno vezli Václava Ha... toho druhého prezidenta. Že vojáků doprovázelo Václava Klause na Hrad dvanáct set, zatímco toho druhého jen šest set. Že průvod šel Prahou dvakrát pomaleji než ten druhý průvod, a byl tedy dvakrát důstojnější. A to přinejmenším dvakrát. Takhle si, pane redaktore, koupené vyvážené veřejnoprávní vysílání tedy vůbec, vůbec nepředstavuji.

MODERÁTOR (*velmi nervózní, téměř na hranici psychického vyčerpání*): Ano, na to jsem se chtěl právě zeptat. Kdo je vlastně hlavním architektem ústředních ceremonií dnešního pohřbu prezidenta Václava Havla, který je zjevně o dost vznešenější a prestižnější událostí, než byl nedávný pohřeb prezidenta Václava Havla?

(Ve studiu zavládne dlouhé mrazivé ticho. Jakl moderátora propaluje pohledem. Moderátor už přišel na to, co provedl, a polévají ho vlny studeného potu.)

REKLAMA

(Řidič túruje motor. Jeho řev přechází do řvaní velké kočkovité šelmy. Kola se protočí, auto mizí v dálce.)

HLAS: Škoda Klaus. Šelma silnic. Luxusní vůz se spotřebou neuvěřitelných 20 litrů na sto kilometrů. Škoda Klaus – proti všem limitům. Škoda Klaus – Simply Clever.

(Opět ve studiu. První Moderátor byl vyměněn Moderátorem 2.)

MODERÁTOR 2 (*je nervózní od samého začátku, Jakla se zjevně bojí*): Opět vás, milí diváci, zdraví ze studia Milan Zkoumal. Sledujete speciální vysílání České televize a mým hostem je ještě stále dlouholetý poradce a přítel prezidenta Václava Klause. Pane Jakle, zmínil jste se už o nebývalé důstojnosti a pompéznosti pohřbu Václava Klause, o větší lafetě, na níž byla rakev s ostatky pana prezidenta převezena na Pražský hrad, o větším počtu vojáků a veřejnosti, která ho na jeho poslední cestě doprovázela. Čím si to vysvětlujete?

JAKL: Tak já bych chtěl hlavně předeslat, že Václav Klaus ani nikdo z jeho blízkého okolí neměl nikdy potřebu s někým soutěžit. Jde v tomto

případě jen o logický důsledek velikosti a významu jeho osobnosti pro českou a světovou veřejnost. Velikost oslav tak zcela přirozeně odpovídá velikosti Václava Klause.

MODERÁTOR 2: Kdo vůbec první přišel s tím skvělým nápadem Státní pohřeb Václava Klause zprivatizovat? Co vás k tomu vedlo? A co vás, správně radu společnosti Státní pohřeb s.r.o. vedlo k myšlence zakoupit si a tedy sponzorovat celodenní vysílání České televize?

JAKL: Tak především bych chtěl poděkovat vládě České republiky, že novým zákonem o veřejnoprávních institucích umožnila, abychom tady dneska takhle seděli a mohli zajistit důstojný průběh vysílání. No a k té vaší první otázce. Víte, Václav Klaus byl především velkým reformátorem. To už si, bohužel, málokdo pamatuje. Že stál u zrodu naší dnešní prosperity, demokracie a svobody. Že byl vždy příznivcem tržního hospodářství bez přívlasků. Že pro něj bylo soukromé vlastnictví posvátné a tím neoptimálnějším způsobem, jak zajistit konkurenceschopnost firmy, společnosti, státu, byl pro něj vždy jejich převod do soukromých rukou. Protože, jak je všeobecně známo, jen soukromý majetek, jen majetek, který byl vyrván z nekompetentních rukou státu, může být efektivně využit. Proto jsme se rozhodli státní pohřeb Václava Klause zprivatizovat. A vzdát jeho osobnosti a myšlenkám hold, jaký by si určitě sám přál.

MODERÁTOR 2: To je hezké. A nyní si pustíme krátký sestřih nejvýznamnějších okamžiků ze života velkého českého státníka Václava Klause.

(Běží slavné video, jak Václav Klaus krade chilskou „propisku“¹. Když spot doběhne, Jakl na moderátora křičí.)

JAKL: ...ty zkurvená píčo! Vy zasraní mediální zmrdi...!

MODERÁTOR 2: Promiňte, to přece ne já... Já za to nemůžu...

(Rychlý přestřih na pražskou Ruzyni a Stanislava.)

STANISLAV *(je zaskočen)*: Tak tady v Ruzyni zatím stále nic nového. Letadla s dlouhým zástupem významných hostů nad letištěm krouží a krouží... a krouží. Anebo se sem stále blíží... a blíží... A vše nasvědčuje... doslechli jsme se... že možná... tedy s největší pravděpodobností..., ale máme to potvrzeno...

(Střihnou ho. Zpátky ve studiu. Panuje v něm mrazivá atmosféra. Je to poznat hlavně na moderátorovi. Jakl je zcela klidný.)

MODERÁTOR 2 *(velmi váhavě, jako by se Jakla na každé slovo, které řekne, tázal pohledem, zdali je to tak správně)*: Stále, milí diváci, sledujete...

JAKL: Pokračujte, pane redaktore.

---

1 <http://www.youtube.com/watch?v=aPA2I3A6AYA&feature=fvsvr>

MODERÁTOR 2: ...sledujete speciál ze státního pohřbu Václava Klause... Ne, promiňte... Václava Havla? Pardon Klause... ano, je to opravdu tak... Václava Klau... Václava Havla. (*Uleví se mu, že to nakonec řekl přece jen správně. Než si uvědomí, že to nakonec přece jen správně neřekl.*)

JAKL (*mrazivě*): Pane redaktore...

MODERÁTOR 2: A nyní už ke smutečnímu obřadu Tomáš Krása se svou elektronickou tužkou. (*Zhroutí se.*)

KRÁSA (*má ještě plnou pusou svačiny*): Cože? Už? Pardon. (*Hledá elektronickou tužku. Chvatně polyká sousto.*) Dobrý den. Ze studia České televize vás zdraví Tomáš Krása a jeho elektronická tužka. Než se dostaneme k tomu, jak bude vypadat dnešní smuteční obřad, rekapitulujme si události, které předcházely dnešnímu dni. (*Zakresluje do elektronické, ale klidně i papírové mapy.*) Smuteční průvod s ostatky Václava Klause vyrazil především z výstavního obchodního centra Palladium na Náměstí Republiky. Tam, jak jistě víte, se veřejnost mohla po předchozí tři dny poklonit památce prezidenta. Ve smutečně vyzdobených prodejnách bylo také možné připojit svůj podpis do kondolenčních knih. Od Palladia průvod s ostatky Václava Klause procházel za doprovodu smuteční hudby a asi padesáti lidí ulicí Celetná. Pardon. (*Kdosi mu z režie cosi říká do sluchátka.*) Ano. Takže od Palladia procházel průvod za mimořádně početného doprovodu deseti tisíc lidí ulicí Celetná. Na Staroměstském náměstí se k němu z ulice Dlouhá připojilo rázným krokem sedm tisíc členů a příznivců strany Suverenita – Blok Jany Bobošíkové. Průvod pak dále pokračoval přes malé náměstí ulicí Karlovou, která byla pro turisty zcela uzavřena. Seminářskou ulicí se do průvodu z Mariánského náměstí obratně vлил zástup pěti tisíc občanů, které prezidentské milosti a amnestie Václava Klause ochránily před nespravedlivým pronásledováním za jejich údajné ekonomické delikty a korupční praktiky. Před Karlovým mostem se z Křížovnické ulice do mohutného smutečního procesí zařadilo tři sta osmdesát šest luxusních offroadů s prominentními značkami v čele se závodním kamiónem zpěváka Daniela Landy. Jejich řidiči se v tento smutný den rozhodli zcela výjimečně nedbat pokynů České policie, která motorovým vozidlům vjezd na Karlův most přísně zakázala. Za mostem se procesí dostalo dalších posil ze strany konzervativní občanské iniciativy D.O.S.T. Dvacet tisíc jejích členů a příznivců, kteří vyšli o dvě hodiny dříve ze sídla iniciativy v Tovární ulici v Holešovicích, se k průvodu připojilo zde, z ulice Míšeňská. Tady bych si dovolil upozornit, že celkový počet účastníků smutečního průvodu byl už nyní téměř trojnásobný, oproti počtu účastníků smutečního průvodu předchozího, druhého prezidenta. Nemluvě o demonstracích odborářů, na společnosti parazitujících studentů a další věčně nespokojené lůzy. Jak si pozornější diváci jistě všimli, byla celková trasa průvodu téměř

dvakrát delší, než u průvodu s druhým prezidentem. Smuteční průvod s ostatky Václava Klause pak dospěl ulicí Mostecká na Malostranské náměstí. V průvodu byly vidět obrovské transparenty s nápisy, cituji: „Václave, jsi náš jediný Václav“, „Uměl jsi zatočit s intelektuály“, „Jen tys uměl čelit pravdě a lásce“ a další. *(Opět mu někdo mluví do sluchátka.)* Ano. Z režie dostávám pokyn, že bych to měl zkrátit, protože se události dávají do pohybu. Tak už jenom stručně. Průvod dále pokračoval ulicemi Nerudova a Úvoz. Na Loretánském náměstí se k němu přidalo dva tisíce Mladých konzervativců a studentů CEVRO institutu, kteří v krátkém happeningu spálili asi třicet knih známých českých evropeistů, humanrightistů, ngoistů, pravdoláskařů a homosexualistů, jako jsou Tomáš Halík, Jiří Pehe a další. Na konci Loretánské ulice byly ostatky Václava Klause hradní stráží osazeny na dvakrát větší dělo provázené dvakrát početnějším vojenským doprovodem a tažené dvakrát větším počtem koní, než tomu bylo u předchozího, druhého prezidenta. Až k Pražskému hradu pak trasu průvodu lemoval dvakrát hustější špalír z příslušníků Armády České republiky. Tolik zatím ode mě a mé elektronické tužky. Předávám ti slovo, Milane. *(Sluchátko.)* Pardon. Předávám ti slovo, Adame.

(Opět ve studiu. Druhého moderátora nahradil Adam B. Bartoš.)

...